

(підпис)

26.11.2015

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 310/1

I

(Законодавчі акти)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2120

від 25 листопада 2015 року

про заходи щодо доступу до відкритого Інтернету і внесення змін і доповнень до Директиви 2002/22/ЄС про універсальну послугу та права користувачів щодо мереж та послуг електронного зв'язку та до Регламенту (ЄС) № 531/2012 про роумінг у мережах мобільного зв'язку загального користування в межах Союзу

(Текст стосується ЄЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Цей Регламент має на меті встановлення загальних правил для забезпечення рівного і недискримінаційного розподілення трафіку під час надання послуг доступу до мережі Інтернет і відповідних прав кінцевих користувачів. Його мета – захистити кінцевих користувачів і одночасно гарантувати продовження функціонування екосистеми мережі Інтернет як двигуна інновацій. Реформи в сфері роумінгу повинні гарантувати кінцевим користувачам можливість залишатися на зв'язку під час подорожей в межах Союзу і з часом стати рушієм конвергентного ціноутворення та інших умов у Союзі.

(2) Заходи, передбачені в цьому Регламенті, відповідають принципу технологічної нейтральності, тобто вони не нав'язують і не дискримінують технології на користь використання певного їх типу.

⁽¹⁾ ОВ С 177, 11.06.2014, с. 64.

⁽²⁾ ОВ С 126, 26.04.2014, с. 53.

⁽³⁾ Позиція Європейського Парламенту від 3 квітня 2014 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) і позиція Ради під час першого читання від 1 жовтня 2015 року (ОВ С 365, 04.11.2015, с.1). Позиція Європейського Парламенту від 27 жовтня 2015 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

I

(Законодавчі акти)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2120

від 25 листопада 2015 року

про заходи щодо доступу до відкритого Інтернету і внесення змін і доповнень до Директиви 2002/22/ЄС про універсальну послугу та права користувачів щодо мереж та послуг електронного зв'язку та до Регламенту (ЄС) № 531/2012 про роумінг у мережах мобільного зв'язку загального користування в межах Союзу

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Цей Регламент має на меті встановлення загальних правил для забезпечення рівного і недискримінаційного розподілення трафіку під час надання послуг доступу до мережі Інтернет і відповідних прав кінцевих користувачів. Його мета – захистити кінцевих користувачів і одночасно гарантувати продовження функціонування екосистеми мережі Інтернет як двигуна інновацій. Реформи в сфері роумінгу повинні гарантувати кінцевим користувачам можливість залишатися на зв'язку під час подорожей в межах Союзу і з часом стати рушієм конвергентного ціноутворення та інших умов у Союзі.

(2) Заходи, передбачені в цьому Регламенті, відповідають принципу технологічної нейтральності, тобто вони не нав'язують і не дискримінують технології на користь використання певного їх типу.

(3) Протягом останніх десятиліть Інтернет розвивається як відкрита платформа для інновацій з низькими бар'єрами доступу для кінцевих користувачів, надавачів контенту, програм та послуг,

⁽¹⁾ ОВ С 177, 11.06.2014, с. 64.

⁽²⁾ ОВ С 126, 26.04.2014, с. 53.

⁽³⁾ Позиція Європейського Парламенту від 3 квітня 2014 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) і позиція Ради під час першого читання від 1 жовтня 2015 року (ОВ С 365, 04.11.2015, с.1). Позиція Європейського Парламенту від 27 жовтня 2015 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

а також надавачів послуг доступу до мережі Інтернет. Існуючі регулятивні рамки мають на меті сприяти можливості кінцевих користувачів мати доступ до інформації і поширювати її або користуватися програмами та послугами за власним вибором. Проте, значна кількість кінцевих користувачів зазнає впливу практик управління трафіком, які блокують або уповільнюють певні програми або послуги. Такі тенденції вимагають прийняття на рівні Союзу спільних правил, що забезпечать відкритість Інтернету і дозволять уникнути фрагментації внутрішнього ринку внаслідок ухвалених окремими державами-членами інструментів.

(4) Послуга доступу до мережі Інтернет забезпечує доступ до мережі Інтернет і в принципі до всіх його кінцевих точок, незалежно від технології, використовуваної у мережі, та термінального (кінцевого) обладнання, яким користуються кінцеві користувачі. Проте з причин, які не залежать від надавачів послуг доступу до мережі Інтернет, певні кінцеві точки мережі Інтернет можуть не завжди бути доступними. Тому такі надавачі послуг вважаються такими, що виконали свої зобов'язання щодо надання послуг доступу до мережі Інтернет у розумінні цього Регламенту, коли така послуга забезпечує можливість підключення практично до всіх кінцевих точок Інтернету. У зв'язку із цим, надавачі послуг доступу до мережі Інтернет не повинні обмежувати підключення до будь-яких доступних кінцевих точок мережі Інтернет.

(5) Отримуючи доступ до мережі Інтернет, кінцеві користувачі повинні бути вільними у виборі різних типів термінального (кінцевого) обладнання згідно з Директивою Комісії 2008/63/ЄС ⁽¹⁾. Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет не повинні накладати обмеження на використання термінального обладнання для підключення до мережі додатково до тих обмежень, які накладають виробники або дистриб'ютори термінального (кінцевого) обладнання відповідно до законодавства Союзу.

(6) Кінцеві користувачі повинні мати право на доступ і поширення інформації та контенту, а також право використовувати і надавати програми та послуги без дискримінації через свій сервіс доступу до Інтернету. Реалізація цього права не повинна обмежувати законодавство Союзу або національне законодавство, яке відповідає законодавству Союзу, щодо законності контенту, програм та послуг. Цей Регламент не має на меті регулювання законності контенту, програм та послуг, або процедур, вимог і запобіжних інструментів, пов'язаних з ними. Тому такі питання залишаються в межах законодавства Союзу або національного законодавства, яке відповідає законодавству Союзу.

(7) Для того, щоб реалізувати свої права доступу і поширення інформації та контенту, а також використовувати і надавати програми та послуги за власним вибором, кінцеві користувачі повинні мати можливість вільно домовлятися з надавачами послуг доступу до мережі Інтернет щодо тарифів на конкретні обсяги даних і швидкість послуги доступу до мережі Інтернет. Такі домовленості, а також будь-які комерційні практики надавачів послуг доступу до мережі Інтернет, не повинні обмежувати здійснення таких прав і, таким чином, обходити положення цього Регламенту щодо забезпечення доступу до відкритого Інтернету. Національні регуляторні та інші компетентні органи повинні мати повноваження виступати проти домовленостей або комерційних практик, які через свій масштаб призводять до ситуацій, коли на практиці вибір кінцевих користувачів суттєво зменшується. З цією метою, під час оцінювання домовленостей і комерційних практик необхідно, *між іншим*, враховувати відповідне становище на ринку таких надавачів послуг доступу до мережі Інтернет, а також задіяних надавачів контенту, програм і послуг. Національні регуляторні органи та інші компетентні органи в рамках здійснення функцій моніторингу та забезпечення виконання повинні втручатися у випадку, коли домовленості або комерційні практики можуть загрожувати сутності прав кінцевих користувачів.

(8) Під час надання послуг доступу до мережі Інтернет надавачі таких послуг повинні забезпечувати однакове ставлення до всього трафіку, без дискримінації, обмежень або втручання, незалежно від його відправника або одержувача, контенту, програм або послуг, або термінального (кінцевого) обладнання. Згідно з загальними принципами законодавства Союзу

⁽¹⁾ Директива Комісії 2008/63/ЄС від 20 червня 2008 року про конкуренцію на ринках телекомунікаційного термінального (кінцевого) обладнання (ОВ L 162, 21.06.2008, с.20).

та усталеною прецедентною практикою, порівнянні ситуації не повинні розглядатися по-різному, а різні ситуації не повинні розглядатися однаково, якщо такий підхід не є об'єктивно обґрунтованим.

(9) Метою розумного управління трафіком є сприяння ефективному використанню ресурсів мережі і оптимізації загальної якості передачі, що відповідає об'єктивно різним технічним вимогам до якості обслуговування окремих категорій трафіку і, отже, до переданого контенту, програм і послуг. Розумні заходи управління трафіком, які застосовують надавачі послуг доступу до мережі Інтернет, повинні бути прозорими, недискримінаційними і пропорційними, і не повинні ґрунтуватися на комерційних міркуваннях. Вимога щодо недискримінаційного характеру заходів управління трафіком не забороняє надавачам послуг доступу до мережі Інтернет, з метою оптимізації загальної якості передачі, застосовувати заходи управління трафіком, які розрізняють об'єктивно різні категорії трафіку. Будь-яка така диференціація, з метою оптимізації загальної якості і досвіду користувачів, допускається тільки на підставі об'єктивно різних технічних вимог до якості обслуговування (наприклад, з точки зору затримки, джитеру, втрати пакетів, пропускну здатності) певних категорій трафіку, а не з комерційних міркувань. Такі диференціальні заходи повинні бути пропорційними цілі загальної оптимізації якості і забезпечувати однакове ставлення до рівнозначного трафіку. Такі заходи необхідно застосовувати лише поки це необхідно.

(10) Розумне управління трафіком не вимагає технік, які дозволяють моніторинг конкретного контенту трафіку даних, переданих через послугу доступу до мережі Інтернет.

(11) Будь-які практики управління трафіком, які виходять за рамки розумних заходів управління трафіком, блокуючи, уповільнюючи, змінюючи, обмежуючи, заважаючи, погіршуючи або дискримінуючи певний контент, програми або послуги, або певні категорії контенту, програм або послуг, необхідно заборонити з урахуванням обґрунтованих і визначених винятків, встановлених у цьому Регламенті. Такі винятки підлягають точному тлумаченню і вимогам пропорційності. Через негативний вплив блокування або інших обмежувальних заходів, які не підпадають під категорію обґрунтованих винятків, на вибір кінцевого користувача та інновації, необхідно захищати конкретний контент, програми і послуги, а також їх конкретні категорії. Правила проти зміни контенту, програм і послуг стосуються внесення змін до змісту повідомлення, але не забороняють недискримінаційних методів стиснення даних, які зменшують розмір файлу з даними без будь-яких змін змісту. Таке стиснення забезпечує більш дієве використання обмежених ресурсів і слугує інтересам кінцевих користувачів за рахунок зменшення обсягів даних, збільшення швидкості і покращення досвіду використання контенту, програм або послуг.

(12) Заходи управління трафіком, які виходять за рамки таких розумних заходів управління трафіком, можуть застосовуватися тільки за необхідності та протягом часу, необхідного для дотримання трьох обґрунтованих винятків, встановлених у цьому Регламенті.

(13) По-перше, можуть виникнути ситуації, в яких надавачі послуг доступу до мережі Інтернет підпадають під дію законодавчих актів Союзу або національного законодавства, яке відповідає законодавству Союзу (наприклад, акти, пов'язані із законністю контенту, програм або послуг чи громадської безпеки), у тому числі кримінального законодавства, що вимагає, наприклад, блокування певного контенту, програм і послуг. Крім того, можуть виникнути ситуації, в яких на таких надавачів послуг поширюються інструменти, що відповідають законодавству Союзу, які імплементують або забезпечують застосування законодавчих актів Союзу або національного законодавства, такі як акти загального застосування, судові приписи, рішення органів державної влади, наділених відповідними повноваженнями, або інші інструменти, що забезпечують дотримання таких законодавчих актів Союзу або національного законодавства (наприклад, зобов'язання виконувати судові постанови або розпорядження державних органів, що вимагають блокувати незаконний контент). Вимога дотримуватися законодавства Союзу стосується, *між іншим*, дотримання вимог Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу («Хартія») щодо обмежень на реалізацію фундаментальних прав і свобод. Як передбачено в

Директиві Європейського Парламенту і Ради 2002/21/ЄС ⁽¹⁾, будь-які інструменти, здатні обмежити ці фундаментальні права або свободи можуть бути застосовані лише у випадку, коли вони є слушними, пропорційними та необхідними в демократичному суспільстві, і якщо їх імплементація підлягає адекватним процесуальним гарантіям згідно з Європейською конвенцією про захист прав людини і фундаментальних свобод, в тому числі положень, що стосуються дієвого судового захисту та дотримання передбаченої законом процедури.

(14) По-друге, заходи управління трафіком, що виходять за рамки таких розумних заходів управління трафіком, можуть бути необхідними для захисту цілісності та безпеки мережі, наприклад, для запобігання кібер-атакам, які трапляються в результаті поширення програм-шкідників або викрадення особистих даних кінцевих користувачів, що відбувається через програми-шпигуни.

(15) По-третє, заходи, що виходять за рамки таких розумних заходів управління трафіком, також необхідні для запобігання неминучому перевантаженню мережі, тобто ситуації, коли мережа на межі перевантаження, а також для пом'якшення наслідків перевантаження мережі у випадку, коли таке перевантаження трапляється тільки тимчасово або за виняткових обставин. Принцип пропорційності вимагає, щоб заходи управління трафіком на основі такого винятку забезпечували однакове ставлення до рівнозначних категорій трафіку. Тимчасове перевантаження необхідно розуміти як таке, що стосується конкретних короткотривалих ситуацій, коли раптове збільшення числа користувачів, на додаток до постійних користувачів, або раптове збільшення попиту на конкретний контент, програми або послуги може перевищити пропускну спроможність деяких елементів мережі і знизити реактивність решти мережі. Тимчасове перевантаження може траплятися особливо у мобільних мережах, на які впливає більша кількість змінних умов, таких як фізичні перешкоди, низький рівень покриття всередині будівель або зміна кількості активних користувачів при зміні місця знаходження. Хоча й можна передбачити, що таке тимчасове перевантаження трапляється час від часу в певних точках мережі (таке, що його не можна розглядати як виняткове), воно може не повторюватися так часто або на такий тривалий строк, щоб зробити збільшення пропускну спроможності економічно виправданим. Виняткове перевантаження необхідно розуміти як таке, що стосується непередбачуваних і неминучих ситуацій перевантаження, як у мобільних, так і фіксованих мережах зв'язку. Можливі причини таких ситуацій включають технічний збій, наприклад, недоступність послуги через обрив кабелів або пошкодження інших елементів інфраструктури, несподівані зміни в маршрутизації трафіку або значне збільшення трафіку в мережі через надзвичайну ситуацію або в інших ситуаціях, що не залежать від надавачів послуг доступу до мережі Інтернет. Такі проблеми перевантаження, ймовірно, будуть нечастими, але можуть мати серйозний і не обов'язково короткотривалий характер. Необхідність застосування заходів управління трафіком, що виходять за рамки розумних заходів управління трафіком з метою запобігання або пом'якшення наслідків тимчасового або виняткового перевантаження мережі, не повинна давати надавачам послуг доступу до мережі Інтернет можливості обходити загальну заборону на блокування, уповільнення, зміну, обмеження, втручання, погіршення якості або дискримінацію певного контенту, програм або послуг, або їх окремих категорій. Такий виняток не можна застосовувати до повторних і довготриваліших перевантажень мережі, які не є ані винятковими, ані тимчасовими — їх радше необхідно усувати шляхом розширення пропускну спроможності мережі.

(16) У надавачів контенту, програм і послуг є потреба мати можливість надавати послуги електронного зв'язку, інші ніж послуги доступу до мережі Інтернет, для яких необхідні конкретні рівні якості, що не забезпечуються послугами доступу до мережі Інтернет. Такі конкретні рівні якості необхідні, наприклад, для деяких послуг, які задовольняють інтерес населення, або деяких нових послуг зв'язку типу «машина–машина». Таким чином, надавачі електронного зв'язку для населення, в тому числі надавачі послуг доступу до мережі Інтернет, а також надавачі контенту, програм і послуг, повинні мати можливість вільно пропонувати послуги, які не є послугами доступу до мережі Інтернет, і які оптимізовані для певного

⁽¹⁾ Директива Європейського Парламенту та Ради 2002/21/ЄС від 7 березня 2002 року про спільні регулятивні рамки для мереж та послуг електронного зв'язку (Рамкова Директива) (ОВ L 108, 24.04.2002, с.33).

контенту, програм або послуг, або їх поєднання, у випадку, коли оптимізація необхідна для того, щоб відповідати вимогам контенту, програм або послуг для конкретного рівня якості. Національні регуляторні органи повинні перевіряти, чи дійсно та якою мірою об'єктивно необхідна така оптимізація, щоб забезпечити одну або більше конкретних і ключових особливостей контенту, програм або послуг, і надати кінцевим користувачам відповідне забезпечення якості, а не просто надавати загальний пріоритет перед порівнянним контентом, програмами або послугами доступу до мережі Інтернет і послугами, доступними через послугу доступу до мережі Інтернет, і, таким чином, обходити положення, що стосуються заходів управління трафіком, які можна застосувати до послуг доступу в мережі Інтернет.

(17) Для того, щоб уникнути надання таких інших послуг, які мають негативний вплив на доступність або загальну якість послуг доступу до мережі Інтернет для кінцевих користувачів, необхідно забезпечити достатню пропускну спроможність. Таким чином, надавачі електронного зв'язку для населення, в тому числі надавачі послуг доступу до мережі Інтернет, повинні пропонувати такі інші послуги або укладати відповідні договори з надавачами контенту, програм і послуг, які полегшують такі інші послуги, тільки якщо пропускну спроможність мережі достатня для їх надання додатково до будь-яких надаваних послуг доступу до мережі Інтернет. Положення цього Регламенту про забезпечення доступу до відкритого Інтернету не можна обходити за допомогою інших послуг, які використовують або пропонують як заміну послуг доступу до мережі Інтернет. Проте, сам факт того, що корпоративні сервіси, такі як віртуальні приватні мережі, можуть також надавати доступ до мережі Інтернет, не повинен призводити до того, щоб їх розглядали як заміну послуг доступу до мережі Інтернет, за умови відповідності надання такого доступу до мережі Інтернет надавачем електронного зв'язку для населення статті 3(1)–(4) цього Регламенту, і тому не може розглядатися як обхід таких положень. Надання таких послуг, інших ніж послуги доступу до мережі Інтернет, повинно не шкодити доступності та загальній якості послуг доступу до мережі Інтернет для кінцевих користувачів. У мобільних мережах обсяги трафіку у певному стільнику важче передбачити через непостійну кількість активних кінцевих користувачів і тому, за непередбачених обставин, це може вплинути на якість послуг доступу до мережі Інтернет для кінцевих користувачів. У мобільних мережах не можна вважати, що загальна якість послуг доступу до мережі Інтернет для кінцевих користувачів знижується, якщо сукупний негативний вплив послуг, інших ніж послуги доступу до мережі Інтернет, є неминучим, мінімальним і короткотривалим. Національні регуляторні органи повинні гарантувати виконання такої вимоги надавачами електронного зв'язку для населення. У зв'язку з цим, національні регуляторні органи повинні оцінити вплив на доступність і загальну якість послуг доступу до мережі Інтернет на основі аналізу, *між іншим*, параметрів якості обслуговування (наприклад, затримки, джитеру, втрати пакетів), рівнів і наслідків перевантаження в мережі, фактичних швидкостей у порівнянні із заявленими, якості надання послуг доступу до мережі Інтернет у порівнянні з послугами, іншими ніж послуги доступу до мережі Інтернет, а також якості з точки зору кінцевих користувачів.

(18) Положення про забезпечення доступу до відкритого Інтернету необхідно доповнити дієвими положеннями щодо кінцевих користувачів, які вирішують питання, конкретно пов'язані з послугами доступу до мережі Інтернет, і дозволяють кінцевим користувачам зробити вибір на основі одержаної інформації. Такі положення застосовують додатково до застосовних положень Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/22/ЄС (1¹), і держави-члени повинні мати можливість зберігати або ухвалювати далекосяжніші інструменти. Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет повинні інформувати кінцевих користувачів у чіткій формі, як застосовувані практики управління трафіком впливають на якість послуг доступу до мережі Інтернет, конфіденційність даних кінцевих користувачів і захист персональних даних, а також про можливий вплив послуг, інших ніж послуги доступу до мережі Інтернет, які вони замовляють, на якість і доступність відповідних послуг доступу до мережі Інтернет. Для того, щоб розширити можливості кінцевих користувачів у таких

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/22/ЄС від 7 березня 2002 року про універсальну послугу та права користувачів щодо мереж та послуг електронного зв'язку (Директива про універсальну послугу) (ОВ L 108, 24.04.2002, с. 51).

ситуаціях, надавачі послуг доступу до мережі Інтернет повинні інформувати кінцевих користувачів, вказуючи в договорі швидкість, яку вони реально можуть надати. Зазвичай доступна швидкість — це швидкість, яку кінцевий користувач може очікувати отримувати майже весь час, отримуючи доступ до послуги. Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет повинні також інформувати споживачів про доступні засоби правового захисту відповідно до національного законодавства в разі неналежного надання послуги. Будь-яка значна і тривала або регулярно повторювана відмінність, встановлена механізмом моніторингу, сертифікованим національним регуляторним органом, між фактичним наданням послуги і наданням послуги, зазначеної в договорі, повинна вважатися такою, що підтверджує невідповідність надання послуги для цілей визначення засобів правового захисту, доступних для абонента згідно з національним законодавством. Методологію необхідно викласти в настановах Органу європейських регуляторів електронного зв'язку (BEREC), перевіряти та оновлювати за необхідності з метою відображення розвитку технології та інфраструктури. Національні регуляторні органи повинні забезпечувати дотримання правил цього Регламенту щодо інструментів забезпечення прозорості для забезпечення доступу до відкритого Інтернету.

(19) Національні регуляторні органи відіграють суттєву роль у забезпеченні дієвої реалізації кінцевими користувачами своїх прав згідно з цим Регламентом і дотриманні правил забезпечення доступу до відкритого Інтернету. З цією метою, національні регуляторні органи повинні мати обов'язки моніторингу та звітування, а також забезпечувати виконання надавачами електронного зв'язку для населення, в тому числі надавачами послуг доступу до мережі Інтернет, своїх зобов'язань щодо забезпечення доступу до відкритого Інтернету. Такі зобов'язання включають забезпечення достатньої пропускнуєї спроможності мережі для надання високоякісних недискримінаційних послуг доступу до мережі Інтернет, загальна якість яких не повинна призводити до шкоди внаслідок надання послуг, інших ніж послуги доступу до мережі Інтернет, певного рівня якості. Національні регуляторні органи також повинні мати повноваження встановлювати вимоги, які стосуються технічних характеристик, вимоги до мінімальної якості обслуговування й інших відповідних інструментів щодо всіх або окремих надавачів електронного зв'язку для населення, за потреби забезпечувати дотримання положень цього Регламенту стосовно забезпечення доступу до відкритого Інтернету або запобігати зниженню загальної якості послуг доступу до мережі Інтернет для кінцевих користувачів. Здійснюючи ці повноваження, національні регуляторні органи повинні максимально враховувати настанови BEREC.

(20) Ринок мобільного зв'язку залишається фрагментованим у межах Союзу, немає мобільної мережі, яка охоплює всі держави-члени. Як наслідок, з метою надання послуг мобільного зв'язку для своїх вітчизняних споживачів, які подорожують в межах Союзу, надавачі послуг роумінгу змушені купувати гуртові послуги роумінгу або обмінюватися гуртовими послугами роумінгу з операторами у відвідуваній державі-члені.

(21) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 531/2012 ⁽¹⁾ встановлює ціль політики, згідно з якою різниця між тарифами на послуги роумінгу і тарифами на внутрішньому ринку повинна наближатися до нуля. Проте, кінцевої мети усунення різниці між цінами на внутрішньому ринку і цінами на послуги роумінгу не можна досягти на сталій основі через наявний рівень гуртових цін. Тому цей Регламент встановлює, що надбавки на роздрібні послуги роумінгу необхідно скасувати з 15 червня 2017 року, за умови, що буде вирішено проблеми, що є наразі актуальними на гуртових ринках роумінгу. У зв'язку з цим, Комісія повинна провести огляд ринку гуртових послуг роумінгу і представити законодавчу пропозицію, яка ґрунтується на результатах такого огляду.

(22) Водночас, надавачі послуг роумінгу повинні мати можливість застосовувати «політику добросовісного користування» для споживання регульованих роздрібних послуг роумінгу, які надають за застосовною роздрібною ціною на внутрішньому ринку. «Політика добросовісного користування» призначена для запобігання зловживанню або нетиповому використанню регульованих роздрібних послуг роумінгу абонентами послуг роумінгу, наприклад,

⁽¹⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 531/2012 від 13 червня 2012 року про роумінг у мережах мобільного зв'язку загального користування в межах Союзу (ОВ L 172, 30.06.2012, с.10).

користуванню такими послугами абонентами послуг роумінгу в державі-члені, яка не є країною їхнього місцевого надавача, для цілей, відмінних від цілей періодичних поїздок. Будь-яка політика добросовісного користування повинна дозволяти абонентам надавача послуг роумінгу споживати обсяги регульованих роздрібних послуг роумінгу за роздрібною ціною, застосовною на внутрішньому ринку, узгодженою з їхніми відповідними тарифними планами.

(23) За особливих і виняткових обставин, коли надавач послуг роумінгу не може покрити свої загальні фактичні і прогнозовані витрати на надання регульованих роздрібних послуг роумінгу за рахунок своїх загальних фактичних і прогнозованих доходів від надання таких послуг, такий надавач послуг роумінгу повинен мати можливість подати заявку на отримання дозволу застосовувати надбавку, щоб забезпечити сталість своєї внутрішньої моделі нарахувань за послуги. Оцінка сталості внутрішньої моделі нарахувань за послуги ґрунтується на відповідних об'єктивних чинниках, характерних виключно для надавача послуг роумінгу, в тому числі на об'єктивних відмінностях між надавачами послуг роумінгу в державі-члені та рівні цін і доходів на внутрішньому ринку. Це може стосуватися, наприклад, фіксованої ставки внутрішніх роздрібних моделей нарахувань операторів зі значними негативними дисбалансами трафіку у випадку, коли прихована ціна на внутрішньому ринку за одиницю товару низька і загальні доходи оператора також низькі порівняно з тягарем витрат на послуги роумінгу, або у випадку, коли прихована ціна одиниці товару низька, а фактичне або прогнозоване споживання послуг роумінгу – високе. Після повного пристосування ринків гуртових та роздрібних послуг роумінгу до поширення послуг роумінгу на рівні цін на внутрішніх ринках та його впровадження як звичайної характеристики роздрібних тарифних планів, виникнення таких виняткових обставин надалі не передбачається. Для того, щоб уникнути нестабільності внутрішньої моделі нарахувань за послуги роумінгу через такі проблеми відшкодування витрат, створюючи ризик значного впливу на розвиток цін на внутрішньому ринку, або так званий «ефект водяного ліжка», надавачі послуг роумінгу, з дозволу національного регуляторного органу, повинні, за таких обставин, мати можливість застосовувати надбавку на регульовані роздрібні послуги роумінгу лише тією мірою, яка необхідна для відшкодування всіх відповідних витрат на надання таких послуг.

(24) З цією метою, витрати, понесені у зв'язку із забезпеченням регульованих роздрібних послуг роумінгу, необхідно визначати на основі чинних тарифів на гуртові послуги роумінгу, які застосовуються до вихідного трафіку в роумінгу відповідного надавача послуг роумінгу, що перевищують його вхідний трафік у роумінгу, із розумним урахуванням сумісних і спільних витрат. Доходи від регульованих роздрібних послуг роумінгу визначаються на основі доходів на рівні цін на внутрішньому ринку, пов'язаних зі споживанням регульованих роздрібних послуг роумінгу, враховуючи або ціну за одиницю товару, або частку фіксованої плати, що відображає відповідні фактичні та прогнозовані пропорції споживання регульованих роздрібних послуг роумінгу споживачами в рамках Союзу і споживання на внутрішньому ринку. Необхідно також враховувати споживання регульованих роздрібних послуг роумінгу і споживання абонентами надавача послуг роумінгу на внутрішньому ринку, рівень конкуренції, цін і доходів на внутрішньому ринку, а також будь-який помітний ризик того, що роумінг за внутрішніми роздрібними цінами істотно вплине на розвиток таких цін.

(25) Для того, щоб забезпечити плавний перехід від Регламенту (ЄС) № 531/2012 до скасування надбавок за роздрібні послуги роумінгу, цей Регламент повинен ввести перехідний період, протягом якого надавачі послуг роумінгу повинні мати можливість встановлювати надбавку на регульовані роздрібні послуги роумінгу, що їх надають на внутрішньому ринку. Такий перехідний режим повинен вже готувати фундаментальні зміни до підходу шляхом включення роумінгу в межах Союзу як складової частини внутрішніх тарифних планів, пропонує на різних внутрішніх ринках. Таким чином, відповідним пунктом перехідного режиму повинні бути відповідні роздрібні ціни на внутрішніх ринках, до яких можна застосовувати надбавку у розмірі не більше максимального тарифу на гуртові послуги роумінгу в період, що безпосередньо передує перехідному періоду. Такий перехідний режим повинен також забезпечити значне зниження цін для абонентів з дати застосування цього Регламенту, а коли надбавку додають до роздрібною ціни на внутрішньому ринку, він за жодних обставин не повинен призвести до того, щоб ціна на роздрібні послуги роумінгу перевищила максимальний регульований тариф на роздрібні послуги роумінгу, що його застосовували у період, який

безпосередньо передував перехідному періоду.

(26) Відповідна роздрібна ціна на внутрішньому ринку повинна дорівнювати роздрібній ціні за одиницю товару на внутрішньому ринку. Однак, у випадках, коли відсутні будь-які конкретні роздрібні ціни на внутрішньому ринку, які можна використовувати як базові для регульованої роздрібною послуги роумінгу (наприклад, у випадку внутрішніх безлімітних тарифних планів, пакетів або внутрішніх тарифів, які не включають дані), до роздрібною ціни на внутрішньому ринку застосовується той самий механізм нарахування, що й за умови використання споживачем внутрішнього тарифного плану в межах держави-члена споживача.

(27) З метою підвищення конкуренції на роздрібному ринку послуг роумінгу, Регламент (ЄС) № 531/2012 вимагає від місцевих надавачів послуг надавати своїм споживачам доступ до регульованих послуг голосового зв'язку, передачі SMS і даних у роумінгу, які будь-який альтернативний надавач послуг роумінгу надає пакетом. Беручи до уваги, що режим роздрібних послуг роумінгу, встановлений цим Регламентом, має на меті в найближчому майбутньому скасувати тарифи на роздрібні послуги роумінгу, встановлені в статтях 8, 10 і 13 Регламенту (ЄС) № 531/2012, вже не було б пропорційно зобов'язувати місцевих надавачів послуг до застосування цього типу окремого продажу регульованих роздрібних послуг роумінгу. Надавачі послуг, які вже надали своїм споживачам доступ до регульованих послуг голосового зв'язку, передачі SMS і даних у роумінгу, які будь-який альтернативний надавач послуг роумінгу надає пакетом, можуть продовжувати діяти таким чином. З іншого боку, не можна виключати, що абоненти послуг роумінгу могли б отримати вигоду від більш конкурентної роздрібною ціни, особливо, на послуги передачі даних у роумінгу, на ринках відвідуваних країн. З огляду на зростання попиту на послуги передачі даних у роумінгу та їх важливості, абонентам послуг роумінгу необхідно надати альтернативні способи доступу до даних у роумінгу під час подорожей у межах Союзу. Таким чином, необхідно зберегти обов'язок внутрішніх операторів та надавачів послуг роумінгу не перешкоджати абонентам отримувати доступ до регульованих послуг передачі даних, які альтернативний надавач послуг роумінгу надає безпосередньо у відвідуваній мережі, як це передбачено в Регламенті (ЄС) № 531/2012.

(28) Відповідно до принципу, згідно з яким платить абонент, що здійснює виклик, абоненти мобільного зв'язку не платять за отримання мобільних дзвінків у межах країни, і вартість завершення виклику в мережі абонента, що приймає виклик, покривається роздрібним тарифом у мережі абонента, що здійснює виклик. Конвергенція ставок завершення мобільного з'єднання в державах-членах повинна дозволяти застосовувати цей принцип до регульованих роздрібних дзвінків у роумінгу. Однак, оскільки цього ще не було досягнуто, у ситуаціях, викладених у цьому Регламенті, якщо надавачам послуг роумінгу дозволено застосовувати надбавку на регульовані роздрібні послуги роумінгу, така надбавка на регульовані отримані дзвінки в роумінгу повинна не перевищувати середньозважений показник максимальних гуртових тарифних ставок завершення з'єднання в мобільній мережі, встановлений на території Союзу. Така ситуація вважається перехідним режимом доти, доки Комісія не розгляне це невирішене питання.

(29) Отже, необхідно внести відповідні зміни до Регламенту (ЄС) № 531/2012.

(30) Цей Регламент вважається спеціальним інструментом у розумінні статті 1(5) Директиви 2002/21/ЄС. Тому, коли надавачі регульованих послуг роумінгу в межах Союзу змінюють свої тарифи на роздрібні послуги роумінгу, а також відповідну політику користування роумінгом задля дотримання вимог цього Регламенту, такі зміни не повинні призводити до вилучення із контрактів абонентів мобільних операторів жодного права, передбаченого національним законодавством, яке транспонує сучасні регулятивні рамки для мереж та послуг електронного зв'язку.

(31) З метою підсилення прав абонентів послуг роумінгу, викладених у Регламенті (ЄС) № 531/2012, стосовно регульованих роздрібних послуг роумінгу цей Регламент повинен встановити конкретні вимоги до прозорості, що відповідають спеціальним умовам тарифів та обсягу, які повинні застосовуватися після скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу. Зокрема, необхідно передбачити своєчасне та безкоштовне інформування абонентів послуг роумінгу про застосовну політику добросовісного користування, про те, що весь обсяг

регульованих послуг голосового зв'язку, передачі SMS або даних у роумінгу в межах політики добросовісного користування використано, про будь-яку надбавку, а також про накопичене споживання регульованих послуг передачі даних у роумінгу.

(32) З метою забезпечення єдиних умов для імплементації положень цього Регламенту, Комісії необхідно надати виконавчі повноваження стосовно встановлення середньозваженого показника максимальних тарифних ставок завершення з'єднання в мобільній мережі, а також детальних правил щодо застосування політики добросовісного користування і методології оцінювання сталості підходу до скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу, а також щодо інформації, яку подає на розгляд надавач послуг роумінгу для проведення такого оцінювання. Такі повноваження необхідно здійснювати згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 ⁽¹⁾.

(33) Цей Регламент не порушує фундаментальних прав і дотримується принципів, визнаних у Хартії, зокрема про захист персональних даних, свободу виразу поглядів та свободу інформації, свободу підприємництва, недискримінації та захисту прав споживачів.

(34) Оскільки ціль цього Регламенту, а саме, встановлення загальних правил, необхідних для забезпечення доступу до відкритого Інтернету, і скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а радше, з огляду на її масштаб і наслідки може бути краще досягнута на рівні Союзу, Союз може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як зазначено в статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, як зазначено у згаданій статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення такої цілі.

(35) Згідно зі статтею 28(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 ⁽²⁾, було проведено консультації з Європейським інспектором із захисту даних, який надав висновок 24 листопада 2013 року,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює загальні правила забезпечення рівного та недискримінаційного ставлення до трафіку при наданні послуг доступу до мережі Інтернет і суміжних прав кінцевих користувачів.
2. Цей Регламент встановлює новий механізм роздрібно-ціноутворення для регульованих послуг роумінгу в Європейському Союзі з метою скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу без викривлення внутрішніх ринків та ринків відвідуваних країн.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують означення, встановлені у статті 2 Директиви 2002/21/ЄС.

Також застосовують такі означення:

- (1) «надавач електронного зв'язку населенню» означає підприємство, яке надає мережі зв'язку загального користування або загальнодоступні послуги електронного зв'язку;

⁽¹⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів, що стосуються механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень (ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13).

⁽²⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства та про вільний рух таких даних (ОВ L 8, 12.01.2001, с. 1).

(2) «послуга доступу до мережі Інтернет» означає загальнодоступну послугу електронного зв'язку, яка забезпечує доступ до мережі Інтернет і, таким чином, можливість підключення практично до всіх кінцевих точок мережі Інтернет незалежно від технології, використовуваної в мережі і термінального (кінцевого) обладнання, що використовується.

Стаття 3

Забезпечення доступу до відкритого Інтернету

1. Кінцеві користувачі повинні мати право на доступ — через свій сервіс доступу до мережі Інтернет — до інформації та контенту та на їх поширення, на використання та надання програм та послуг, а також використання термінального (кінцевого) обладнання за власним вибором, незалежно від місця розташування кінцевого користувача чи надавача послуг, або місцезнаходження, походження чи призначення інформації, контенту, програми або послуги.

Цей параграф не обмежує законодавство Союзу або національне законодавство, яке відповідає законодавству Союзу, щодо законності контенту, програм та послуг.

2. Угоди між надавачами послуг доступу до мережі Інтернет та кінцевими користувачами щодо комерційних і технічних умов та характеристик послуг доступу до мережі Інтернет, таких як ціна, обсяги даних або швидкість, а також будь-які комерційні практики, проваджені надавачами послуг доступу до мережі Інтернет, не повинні обмежувати реалізацію прав кінцевих користувачів, викладених в параграфі 1.

3. Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет повинні забезпечувати однакове ставлення до всього трафіку при наданні послуг доступу до мережі Інтернет, без дискримінації, обмежень або втручання, а також незалежно від відправника і одержувача, отриманого або надісланого контенту, застосованих або наданих програм чи послуг, або використовуваного термінального (кінцевого) обладнання.

Перший підпараграф не перешкоджає надавачам послуг доступу до мережі Інтернет впроваджувати розумні заходи управління трафіком. Для того, щоб вважатися розумними, такі заходи повинні бути прозорими, недискримінаційними, пропорційними та ґрунтуватися не на комерційних міркуваннях, а на об'єктивно різних технічних вимогах до якості обслуговування конкретних категорій трафіку. Такі заходи не повинні включати моніторинг конкретного контенту і не повинні підтримуватися довше, ніж це необхідно.

Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет не повинні запроваджувати заходи управління трафіком, що виходять за рамки заходів, викладених в другому підпараграфі, і, зокрема, не повинні блокувати, уповільнювати, змінювати, обмежувати, заважати, погіршувати або дискримінувати певний контент, програми чи послуги, або їх конкретні категорії, за винятком випадків, коли це необхідно, і протягом часу, необхідного для того, щоб:

(а) дотримуватися законодавчих актів Союзу або національного законодавства, узгодженого з правом Союзу, яким керується надавач послуг доступу до мережі Інтернет, або інструментів, які відповідають праву Союзу і надають чинності законодавчим актам Союзу або національному законодавству, в тому числі постановам судів або державних органів, наділених відповідними повноваженнями;

(б) зберігати цілісність та безпеку мережі, послуг, що надаються через таку мережу, а також термінального (кінцевого) обладнання кінцевих користувачів;

(в) запобігати загрозі перевантаження мережі і пом'якшувати наслідки виняткового або тимчасового перевантаження мережі, за умови забезпечення однакового ставлення до рівнозначних категорій трафіку.

4. Будь-які заходи управління трафіком можуть включати опрацювання персональних даних, тільки якщо таке опрацювання є необхідним і пропорційним для досягнення цілей, викладених в параграфі 3. Таке опрацювання здійснюється відповідно до Директиви Європейського

Парламенту і Ради 95/46/ЄС ⁽¹⁾. Заходи управління трафіком повинні також відповідати вимогам Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/58/ЄС ⁽²⁾.

5. Надавачі електронного зв'язку населенню, в тому числі надавачі послуг доступу до мережі Інтернет, а також надавачі контенту, програм та послуг, повинні мати право вільно пропонувати послуги, інші ніж послуги доступу до мережі Інтернет, оптимізовані для певного контенту, програм або послуг, або їх комбінації, у випадку, коли оптимізація необхідна для того, щоб задовольнити вимоги до контенту, програм або послуг щодо певного рівня якості.

Надавачі електронного зв'язку населенню, в тому числі надавачі послуг доступу до мережі Інтернет, можуть пропонувати або надавати такі послуги, тільки якщо пропускна спроможність мережі є достатньою, щоб забезпечити їх додатково до будь-яких наданих послуг доступу до мережі Інтернет. Такі послуги не повинні використовуватися або пропонуватися як заміна послуг доступу до мережі Інтернет, і вони не повинні шкодити доступності або загальної якості послуг доступу до мережі Інтернет для кінцевих користувачів.

Стаття 4

Заходи забезпечення прозорості для забезпечення доступу до відкритого Інтернету

1. Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет повинні забезпечувати, щоби будь-який договір, який включає послуги доступу до мережі Інтернет, принаймні, містив таке:

(а) інформацію про те, як заходи управління трафіком, застосовані надавачем послуг, можуть вплинути на якість послуг доступу до мережі Інтернет, приватність кінцевих користувачів і захист їхніх персональних даних;

(б) чітке та зрозуміле пояснення того, як будь-яке обмеження обсягу, швидкості та інших параметрів якості обслуговування на практиці може вплинути на послуги доступу до мережі Інтернет, зокрема на використання контенту, програм та послуг;

(в) чітке та зрозуміле пояснення того, як будь-які послуги, згадані в статті 3(5), на які абонується кінцевий користувач, на практиці можуть вплинути на послуги доступу до мережі Інтернет, які надаються цьому кінцевому користувачу;

(г) чітке та зрозуміле пояснення мінімальної, зазвичай доступної, максимальної і заявленої швидкості завантаження і вивантаження в межах послуг доступу до мережі Інтернет у стаціонарних мережах, або розрахованої максимальної і заявленої швидкості завантаження і вивантаження в межах послуг доступу до мережі Інтернет у мобільних мережах, а також того, як значні відхилення від відповідної заявленої швидкості завантаження і вивантаження можуть вплинути на реалізацію прав кінцевих користувачів, встановлених у статті 3(1);

(е) чітке та зрозуміле пояснення засобів правового захисту, якими споживач може скористатися згідно з національним законодавством у випадку будь-якої довготривалої або регулярно повторюваної розбіжності між фактичним наданням послуги доступу до мережі Інтернет щодо швидкості або інших параметрів якості обслуговування і наданням послуги, зазначеним відповідно до пунктів (а)–(д).

Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет повинні публікувати інформацію, зазначену в першому підпараграфі.

2. Надавачі послуг доступу до мережі Інтернет повинні запровадити прозорі, прості й ефективні процедури для розгляду скарг кінцевих користувачів щодо прав та обов'язків, встановлених у статті 3 та параграфі 1 цієї статті.

⁽¹⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних (ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31).

⁽²⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/58/ЄС від 12 липня 2002 року про опрацювання персональних даних та захист приватності у секторі електронного зв'язку (Директива про приватність та електронний зв'язок) (ОВ L 201, 31.07.2002, с. 37).

3. Вимоги, встановлені в параграфах 1 та 2, доповнюють вимоги, передбачені в Директиві 2002/22/ЄС, і не перешкоджають державам-членам зберігати або встановлювати додаткові вимоги до моніторингу, інформації та прозорості, в тому числі до змісту, форми та способу публікації інформації. Такі вимоги повинні відповідати цьому Регламенту і відповідним положенням Директив 2002/21/ЄС та 2002/22/ЄС.

4. Будь-яка значна, тривала або регулярно повторювана розбіжність між фактичним наданням послуги доступу до мережі Інтернет щодо швидкості або інших параметрів якості обслуговування і наданням послуг, заявленим надавачем послуг доступу до мережі Інтернет, згідно з пунктами (а)–(d) параграфа 1 цієї статті, у випадку, коли відповідні факти встановлено за допомогою механізму моніторингу, сертифікованого національним регуляторним органом, вважається такою, що не відповідає наданню послуг з огляду на застосування засобів правового захисту, якими споживач може скористатися згідно з національним законодавством.

Цей параграф застосовується тільки до договорів, укладених або поновлених з 29 листопада 2015 року.

Стаття 5

Нагляд і забезпечення виконання

1. Національні регуляторні органи повинні проводити ретельний моніторинг і забезпечувати дотримання статей 3 і 4, а також сприяти постійній доступності недискримінаційних послуг доступу до мережі Інтернет на такому рівні якості, який відображає досягнення в сфері технологій. Для цих цілей національні регуляторні органи можуть встановлювати вимоги стосовно технічних характеристик, мінімальні вимоги до якості обслуговування, вживати інших відповідних і необхідних заходів до одного або декількох надавачів електронного зв'язку населенню, включно з надавачами послуг доступу до мережі Інтернет.

Національні регуляторні органи повинні щорічно публікувати звіти щодо моніторингу та його результатів і надавати ці звіти Комісії та BEREC.

2. На запит національного регуляторного органу, надавачі електронного зв'язку населенню, в тому числі надавачі послуг доступу до мережі Інтернет, надають національному регуляторному органу інформацію, яка стосується зобов'язань, викладених у статтях 3 і 4, зокрема інформацію, яка стосується управління пропускнуною спроможністю їхньої мережі та трафіком, а також обґрунтування будь-яких застосованих заходів управління трафіком. Такі надавачі послуг повинні надавати запитувану інформацію у той термін і на тому рівні деталізації, якого вимагає національний регуляторний орган.

3. До 30 серпня 2016 року, з метою сприяння послідовному застосуванню цього Регламенту, BEREC, після проведення консультацій зі стейкхолдерами і в тісній співпраці з Комісією, повинен видати настанови щодо виконання зобов'язань національних регуляторних органів згідно з цією статтею.

4. Ця стаття не обмежує завдань, поставлених державами-членами перед національними регуляторними органами або іншими компетентними органами згідно з правом Союзу.

Стаття 6

Санкції

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, які застосовуються у разі порушень статей 3, 4 і 5, і вживають всіх необхідних заходів щоб забезпечити їх імплементацію. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними. Держави-члени повинні нотифікувати Комісію про такі правила та заходи до 30 квітня 2016 року, а також без зволікання нотифікувати Комісію про будь-які подальші зміни і доповнення, які впливають на такі правила та заходи.

Стаття 7

Зміни і доповнення до Регламенту (ЄС) № 531/2012

До Регламенту (ЄС) № 531/2012 внести такі зміни і доповнення:

(1) У статті 2 до параграфу 2 внести такі зміни:

(a) пункти (i), (l) і (n) вилучити;

(b) додати такі пункти:

«(г) «роздрібна ціна на внутрішньому ринку» означає роздрібний тариф за одиницю на внутрішньому ринку, що його встановив надавач послуг роумінгу, який застосовується до здійснених дзвінків, надісланих SMS-повідомлень (що надходять з різних мереж зв'язку загального користування в межах однієї держави-члена та завершуються в них) та до даних, які споживає абонент; якщо конкретний роздрібний тариф за одиницю на внутрішньому ринку не встановлено, роздрібну ціну на внутрішньому ринку обчислюють за механізмом нарахування, який застосовується до абонента за здійснені виклики, надіслані SMS-повідомлення (що надходять з різних мереж зв'язку загального користування в межах однієї держави-члена та завершуються в них), та до даних, спожитих в державі-члені такого абонента;

(с) «окремий продаж регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу» означає надання регульованих послуг передачі даних, які абонентам послуг роумінгу надає альтернативний надавач послуг роумінгу безпосередньо в мережі відвідуваної країни.»

(2) У статті 3 параграф 6 викласти у такій редакції:

«6. Референтна пропозиція, зазначена у параграфі 5, повинна бути достатньою мірою деталізована і включати всі компоненти, необхідні для доступу до гуртових послуг роумінгу, як зазначено у параграфі 3, надавати опис пропозицій, що мають значення для прямого доступу до гуртових послуг роумінгу, доступу до перепродажу гуртових послуг роумінгу, і пов'язані з ним умови. Така референтна пропозиція може включати умови для запобігання постійному роумінгу або аномальному використанню або зловживанню доступом до гуртових послуг роумінгу для цілей, інших ніж надання регульованих послуг роумінгу клієнтам надавачів послуг роумінгу, які періодично подорожують у межах Союзу. За необхідності національні регуляторні органи вносять зміни до референтної пропозиції, з метою дотримання зобов'язань, встановлених у цій статті.»

(3) До статті 4 внести такі зміни:

(a) назву викласти у такій редакції:

«Окремий продаж регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу»;

(b) у параграфі 1 перший підпараграф вилучити;

(c) параграфи 4 і 5 вилучити.

(4) До статті 5 внести такі зміни:

(a) назву викласти у такій редакції:

«Впровадження окремого продажу регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу»;

(b) параграф 1 викласти у такій редакції:

«1. Місцеві надавачі послуг повинні виконувати зобов'язання, пов'язане з окремим продажем регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу, передбаченим у статті 4 так, щоб абоненти послуг роумінгу мали змогу користуватися окремими регульованими послугами передачі даних у роумінгу. Місцеві надавачі послуг повинні задовольняти всі обґрунтовані запити на доступ до устаткування і відповідних служб підтримки, що мають значення для окремого продажу регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу. Доступ до додаткових послуг і служб підтримки, необхідний для окремого продажу регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу, включно з послугами автентифікації

користувачів, повинен надаватися безкоштовно і не повинен передбачати жодних прямих нарахувань для абонентів послуг роумінгу.»;

(с) параграф 2 викласти у такій редакції:

«2. Для забезпечення в рамках Союзу послідовного і одночасного здійснення окремого продажу регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу, Комісія, за допомогою імплементаційних актів і після консультацій із BEREC, ухвалює детальні правила технічного рішення для здійснення окремого продажу регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу. Такі імплементаційні акти необхідно ухвалювати згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 6(2).»;

(d) у параграфі 3 вступні слова викласти у такій редакції:

«3. Технічний розв'язок для здійснення окремого продажу регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу повинен відповідати таким критеріям:».

(5) Текст доповнити такими статтями:

«Стаття 6а

Скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу

Починаючи з 15 червня 2017 року, за умови чинності на ту дату відповідного законодавчого акта, ухвалення якого запропоновано у статті 19(2), надавачі послуг роумінгу не повинні накладати на абонентів послуг роумінгу жодної надбавки додатково до роздрібною ціною на внутрішньому ринку в жодній державі-члені за жодні регульовані отримані або здійснені дзвінки в роумінгу, за жодні регульовані відправлені SMS-повідомлення в роумінгу і за жодні регульовані використані послуги передачі даних у роумінгу, в тому числі MMS-повідомлення, ані стягувати загальну плату за можливість користування термінальним (кінцевим) обладнанням або послугою за кордоном, за умови дотримання статей 6b і 6c.

Стаття 6b

Добросовісне користування

1. Надавачі послуг роумінгу можуть, згідно з цією статтею та імплементаційними актами, зазначеними в статті 6d, застосовувати «політику добросовісного користування» до споживання регульованих роздрібних послуг роумінгу, наданих за прийнятною внутрішньою роздрібною ціною, щоб запобігати зловживанням або аномальному використанню регульованих роздрібних послуг роумінгу абонентами послуг роумінгу, наприклад, використання таких послуг абонентами послуг роумінгу в державі-члені, яка не є країною місцевого надавача послуг, для цілей, інших ніж періодичні поїздки.

Будь-яка політика добросовісного користування дає змогу абонентам надавача послуг роумінгу змогу споживати обсяги регульованих роздрібних послуг роумінгу за роздрібною ціною, встановленою на внутрішньому ринку, що відповідають їхнім відповідним тарифним планам.

2. Статтю 6e застосовують до регульованих роздрібних послуг роумінгу, які перевищують будь-які ліміти в рамках будь-якої політики добросовісного користування.

Стаття 6c

Сталість підходу до скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу

1. У конкретних і виняткових випадках, з метою забезпечення сталості свої внутрішньої моделі нарахувань за послуги, коли надавач послуг роумінгу не може покрити свої загальні фактичні і прогнозовані витрати на надання регульованих послуг роумінгу відповідно до статей 6a і 6b зі своїх загальних фактичних і прогнозованих доходів від надання таких послуг, такий надавач послуг роумінгу може подати заявку на отримання дозволу застосовувати надбавку. Таку надбавку застосовують тільки в обсязі, необхідному для відшкодування витрат на надання

регульованих роздрібних послуг роумінгу, з урахуванням застосованих максимальних гуртових тарифів.

2. У разі, якщо надавач послуг роумінгу вирішить скористатися параграфом 1 цієї статті, він повинен без затримки подати заявку до національного регуляторного органу і надати йому всю необхідну інформацію згідно з імплементаційними актами, зазначеними у статті 6d. Через кожні 12 місяців надавач послуг роумінгу повинен оновлювати таку інформацію і подавати її до національного регуляторного органу.

3. Після отримання заявки відповідно до параграфа 2, національний регуляторний орган оцінює, чи насправді надавач послуг роумінгу встановив, що він не в змозі покривати свої витрати відповідно до параграфа 1, внаслідок чого сталість його моделі нарахувань за послуги на внутрішньому ринку буде підірвано. Оцінювання сталості внутрішньої моделі нарахувань за послуги ґрунтується на відповідних об'єктивних чинниках, характерних для надавача послуг роумінгу, в тому числі на об'єктивних відмінностях між надавачами послуг роумінгу у відповідній державі-члені та рівнями цін і доходів у ній. Національний регуляторний орган надає дозвіл на надбавку, якщо умови, встановлені в параграфі 1 і цьому параграфі, дотримано.

4. Протягом одного місяця після отримання заявки згідно з параграфом 2 національний регуляторний орган надає дозвіл на надбавку, якщо заявка не є явно необґрунтованою або такою, що надає недостатню інформацію. Якщо національний регуляторний орган вважає, що заявка є явно необґрунтованою, або вважає, що було надано недостатньо інформації, він протягом наступних двох місяців ухвалює остаточне рішення — після того, як надавачу надано послуг роумінгу була надана можливість бути вислуханим — надати дозвіл на надбавку, внести зміни або відхилити заявку.

Стаття 6d

Реалізація політики добросовісного користування та сталості підходу до скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу

1. До 15 грудня 2016 року, з метою забезпечення послідовного застосування статей 6b і 6c, Комісія, після консультацій з BEREC, повинна ухвалити імплементаційні акти, які встановлюють детальні правила щодо застосування політики добросовісного користування, щодо методології оцінювання сталості підходу до скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу, а також щодо подання заявки надавачем послуг роумінгу, для проведення такого оцінювання. Такі імплементаційні акти необхідно ухвалювати згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 6(2).

2. Стосовно статті 6b, під час ухвалення імплементаційних актів, які встановлюють детальні правила щодо застосування політики добросовісного користування, Комісія повинна враховувати таке:

- (a) розвиток моделей ціноутворення і споживання в державах-членах;
- (b) ступінь конвергенції рівнів цін на внутрішніх ринках у межах Союзу;
- (c) моделі подорожування в Союзі;
- (d) будь-які помітні ризики викривлення конкуренції та інвестиційних стимулів на внутрішньому ринку і на ринках відвідуваних країн.

3. Щодо статті 6c, під час ухвалення імплементаційних актів, які встановлюють детальні правила щодо методології оцінювання сталості підходу до скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу для надавача послуг роумінгу, Комісія повинна спиратись на таке:

- (a) визначення загальних фактичних і прогнозованих витрат на надання регульованих роздрібних послуг роумінгу з покликанням на чинні гуртові тарифи на послуги роумінгу для незбалансованого трафіку і розумної частки сумісних і спільних витрат, необхідних для надання регульованих роздрібних послуг роумінгу;
- (b) визначення загальних фактичних і прогнозованих доходів від надання регульованих

роздрібних послуг роумінгу;

(с) споживання регульованих роздрібних послуг роумінгу та споживання абонентами надавачів послуг роумінгу на внутрішньому ринку;

(d) рівень конкуренції, цін і доходів на внутрішньому ринку та будь-який помітний ризик того, що роумінг за роздрібними цінами на внутрішньому ринку суттєво впливатиме на розвиток таких цін.

4. Комісія періодично переглядає імплементаційні акти, ухвалені згідно з параграфом 1, з урахуванням ринкових змін.

5. Національний регуляторний орган здійснює суворий моніторинг і нагляд за застосуванням політики добросовісного користування та заходами щодо забезпечення сталості підходу до скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу, максимально враховуючі відповідні об'єктивні чинники, характерні для відповідної держави-члена, та відповідні об'єктивні відмінності між надавачами послуг роумінгу. Без обмеження процедури, зазначеної в статті 6с (3), національний регуляторний орган своєчасно забезпечує виконання вимог статей 6b і 6с та імплементаційних актів, ухвалених відповідно до параграфа 1 цієї статті. Національний регуляторний орган може в будь-який час вимагати від надавача послуг роумінгу змінити надбавку або припинити її використання, якщо вона не відповідає статті 6b або 6с. Національний регуляторний орган щорічно інформує Комісію щодо застосування статей 6b і 6с, а також цієї статті.

Стаття 6е

Надання регульованих роздрібних послуг роумінгу

1. Без обмеження другого підпараграфу, якщо надавач послуг роумінгу застосовує надбавку за споживання регульованих роздрібних послуг роумінгу, що виходить за межі політики добросовісного користування, та надбавка повинна відповідати таким вимогам (без ПДВ):

(а) будь-яка надбавка, яка застосовується для регульованих здійснених дзвінків у роумінгу, регульованих надісланих SMS-повідомлень у роумінгу і регульованих послуг передачі даних у роумінгу, не повинна перевищувати максимальні гуртові тарифи, передбачені в статтях 7(2), 9(1) і 12(1) відповідно;

(b) сума роздрібною ціни на внутрішньому ринку і будь-якої надбавки, застосованої для регульованих здійснених дзвінків у роумінгу, регульованих надісланих SMS-повідомлень у роумінгу або регульованих послуг передачі даних у роумінгу, не повинна перевищувати 0,19 євро за хвилину, 0,06 євро за SMS і 0,20 євро за використаний мегабайт відповідно;

(с) будь-яка надбавка, застосована для регульованих отриманих дзвінків у роумінгу, не повинна перевищувати середньозважений показник максимальних ставок завершення мобільного з'єднання в мобільній мережі в межах Союзу, встановлених згідно з параграфом 2.

Надавачі послуг роумінгу повинні не застосовувати надбавки до регульованих отриманих SMS-повідомлень у роумінгу або до отриманого повідомлення голосової пошти в роумінгу. Ця норма повинна не обмежувати інші застосовувані тарифи, зокрема тарифи за прослуховування таких повідомлень.

Надавачі послуг роумінгу повинні застосовувати посекундну тарифікацію здійснених і отриманих дзвінків у роумінгу. Надавачі послуг роумінгу можуть встановити початковий мінімальний період тарифікації, який не перевищує 30 секунд для здійснених дзвінків. Надавачі послуг роумінгу стягують плату зі своїх абонентів за надання регульованих послуг передачі даних у роумінгу, виходячи з кількості кілобайтів, за винятком MMS-повідомлень, плата за які може бути нарахована за одиницю. В такому випадку, роздрібний тариф, який надавач послуг роумінгу може нараховувати своєму абоненту послуг роумінгу за передачу або отримання MMS-повідомлення в роумінгу, не повинен перевищувати максимальний роздрібний тариф за регульовані послуги передачі даних у роумінгу, встановлений у першому підпараграфі.

Протягом періоду, зазначеного в статті 6f(1), цей параграф не виключає пропозицій, які надають абонентам послуг роумінгу щодо оплати по днях або за будь-який інший фіксований період з певним обсягом споживання регульованих послуг роумінгу за умови, що споживання всього обсягу призводить до встановлення ціни за одиницю для регульованих здійснених і отриманих дзвінків у роумінгу, надісланих SMS-повідомлень і послуг передачі даних у роумінгу, яка не перевищує відповідну роздрібну ціну на внутрішньому ринку і максимальну надбавку, як зазначено в першому підпараграфі цього параграфа.

2. До 31 грудня 2015 року, Комісія, після консультацій з BEREC і з урахуванням другого підпараграфа цього параграфа, повинна ухвалити імплементаційні акти, що встановлюють середньозважений показник максимальних ставок завершення з'єднання в мобільній мережі, зазначений в пункті (с) першого підпараграфа параграфа 1. Комісія щорічно повинна переглядати такі імплементаційні акти. Такі імплементаційні акти необхідно ухвалювати згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 6(2).

Середньозважений показник максимальних ставок завершення з'єднання в мобільній мережі ґрунтується на таких критеріях:

(а) максимальний рівень ставок завершення з'єднання в мобільній мережі, який національні регуляторні органи встановили для окремих мобільних мереж на ринку гуртових послуг завершення голосового виклику згідно зі статтями 7 та 16 Рамкової директиви і статтею 13 Директиви про доступ, і

(б) загальна кількість абонентів у державах-членах.

3. Надавачі послуг роумінгу можуть запропонувати, а абоненти послуг роумінгу можуть добровільно обрати тариф на послуги роумінгу, інший ніж той, що встановлено згідно зі статтями 6а, 6б, 6с і параграфом 1 цієї статті, завдяки чому абоненти послуг роумінгу отримують вигоду від іншого тарифу на регульовані послуги роумінгу, аніж той, на який вони б погодились за відсутності такого вибору. Надавач послуг роумінгу нагадує таким абонентам послуг роумінгу про характер переваг роумінгу, які таким чином буде втрачено.

Без обмеження першого підпараграфа, надавачі послуг роумінгу автоматично застосовують тариф, встановлений згідно зі статтями 6а і 6б, і параграфом 1 цієї статті, для всіх наявних і нових абонентів послуг роумінгу.

Будь-який абонент послуг роумінгу може в будь-який час замовити зміну тарифу, встановленого згідно зі статтями 6а, 6б, 6с і параграфом 1 цієї статті. Коли абоненти послуг роумінгу свідомо обирають зміну тарифу або повернення до тарифу, встановленого згідно зі статтями 6а, 6б, 6с і параграфом 1 цієї статті, будь-який перехід повинен відбуватися протягом одного робочого дня з моменту отримання запиту, здійснюватися безкоштовно і не передбачати зміни умов або обмежень в інших елементах передплат ніж ті, що стосуються роумінгу. Надавачі послуг роумінгу можуть відтермінувати зміну тарифу, до закінчення терміну дії попереднього тарифу, на визначений мінімальний період, що не перевищує двох місяців.

4. Надавачі послуг роумінгу повинні забезпечити, щоб у договорі, який включає будь-який тип регульованої роздрібною послуги роумінгу, були визначені основні характеристики такої надаваної регульованої роздрібною послуги роумінгу, зокрема:

(а) конкретний тарифний план або тарифні плани і типи пропонованих послуг для кожного тарифного плану, включно з обсягами комунікацій;

(б) будь-які обмеження, що накладаються на споживання регульованих роздрібних послуг роумінгу за роздрібною ціною, застосовною на внутрішньому ринку, зокрема виражена кількісно інформація про те, як застосовується будь-яка політика добросовісного користування з покликанням на основні цінові параметри, обсяги або інші параметри відповідної наданої регульованої роздрібною послуги роумінгу.

Надавачі послуг роумінгу повинні публікувати інформацію, зазначену в першому підпараграфі.

Перехідні надбавки на роздрібні послуги роумінгу

1. З 30 квітня 2016 року до 14 червня 2017 року надавачі послуг роумінгу можуть застосовувати надбавку на додаток до роздрібною ціни надання регульованих роздрібних послуг роумінгу на внутрішньому ринку.

2. Протягом періоду, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, стаття не повинна застосовуватися *mutatis mutandis*.».

(6) Статті 8, 10 і 13 вилучити.

(7) До статті 14 внести такі зміни:

(a) у параграфі 1 другий підпараграф викласти у такій редакції:

«Така основна персоналізована інформація про ціни повинна бути виражена у валюті, в якій абонент отримує свої рахунки, які надає його місцевий надавач послуг, і включати відомості про:

(a) будь-яку політику добросовісного користування, яка стосується абонента послуг роумінгу в межах Союзу, і надбавки, що їх застосовують з перевищенням будь-яких лімітів у рамках згаданої політики добросовісного користування; та

(b) будь-яку надбавку, застосовувану згідно зі статтею 6с.»;

(b) у параграфі 1 шостий підпараграф викласти у такій редакції:

«Перший, другий, четвертий і п'ятий підпараграфи, за винятком покликання на політику добросовісного користування і надбавки, застосовувані згідно зі статтею 6с, застосовуються також до послуг голосового зв'язку і SMS у роумінгу, якими користуються абоненти послуг роумінгу під час подорожей за межі Союзу і які надає надавач послуг роумінгу.»;

(c) текст доповнити параграфом такого змісту:

«2а. Надавач послуг роумінгу повинен надіслати повідомлення абоненту послуг роумінгу, коли застосований обсяг послуг в рамках політики добросовісного користування регульованими послугами передачі голосу або SMS в роумінгу повністю спожито або досягнуто будь-якого порогу використання, застосовуваного згідно зі статтею 6с. У цьому повідомленні вказується надбавка, яку буде застосовано до будь-яких регульованих послуг передачі голосу або SMS в роумінгу, спожитих абонентом послуг роумінгу додатково. Кожен абонент має право вимагати від надавача послуг роумінгу припинити надсилання таких повідомлень і право в будь-який час і безкоштовно вимагати від надавача послуг роумінгу відновлення цієї послуги.»;

(d) параграф 3 викласти у такій редакції:

«3. Надавачі послуг роумінгу надають усім абонентам повну інформацію про застосовні тарифи на послуги роумінгу, при оформленні (абонентських) передплат. Вони також повинні надавати абонентам послуг роумінгу оновлену інформацію про застосовувані тарифи на послуги роумінгу без невиправданих затримок щоразу, коли вносяться зміни до таких тарифів.

Надавачі послуг роумінгу згодом через розумні проміжки часу надсилають нагадування всім абонентам, які обрали інший тариф.»

(8) До статті 15 внести такі зміни:

(a) параграф 2 викласти у такій редакції:

«2. Автоматичне повідомлення від надавача послуг роумінгу інформує абонента послуг роумінгу про те, що останній використовує регульовані послуги передачі даних у роумінгу, а також надає основну персоналізовану інформацію про тарифи (у валюті, в якій абонент отримує свої рахунки, які надає його місцевий надавач послуг), застосовні до надання регульованих

послуг передачі даних у роумінгу для цього абонента послуг роумінгу в межах відповідної держави-члена, за винятком випадків, коли абонент повідомив надавача послуг роумінгу про те, що він не потребує такої інформації.

Така основна персоналізована інформація про тарифи повинна включати відомості про:

(а) будь-яку політику добросовісного користування, яка стосується абонента послуг роумінгу в межах Союзу, і надбавки, що їх застосовують з перевищенням будь-яких лімітів у рамках згаданої політики добросовісного користування; та

(b) будь-яку надбавку, застосовувану згідно зі статтею 6с.

Інформацію надсилають на мобільний пристрій абонента роумінгу, наприклад, за допомогою SMS-повідомлення, електронного листа або спливаючого вікна на мобільному пристрої, щоразу, коли абонент послуг роумінгу прибуває до держави-члена, іншої ніж країна його місцевого надавача послуг, і вперше ініціює послугу передачі даних у роумінгу в цій конкретній державі-члені. Інформація надається безкоштовно в момент, коли абонент роумінгу ініціює регульовану послугу передачі даних у роумінгу за допомогою відповідних засобів, пристосованих для полегшення її отримання і легкого розуміння.

Абонент, який повідомив свого надавача послуг роумінгу про те, що він не потребує автоматичної інформації про тарифи, має право в будь-який час і безкоштовно вимагати від надавача послуг роумінгу відновити надання цієї послуги.»;

(b) текст доповнити параграфом такого змісту:

«2а. Надавач послуг роумінгу надсилає повідомлення, коли застосовний обсяг добросовісного користування регульованими послугами передачі даних у роумінгу повністю спожито або досягнуто порогу використання, встановленого згідно зі статтею 6с. У цьому повідомленні вказується надбавка, яку буде застосовано до будь-яких регульованих послуг передачі даних у роумінгу, спожитих абонентом послуг роумінгу додатково. Кожен абонент має право вимагати від надавача послуг роумінгу припинити надсилання таких повідомлень і право у будь-який час і безкоштовно вимагати від надавача послуг роумінгу відновлення цієї послуги.»;

(с) у параграфі 3 перший підпараграф викласти у такій редакції:

«3. Кожен надавач послуг роумінгу надає всім своїм абонентам можливість свідомо і безкоштовно обрати послугу, яка забезпечує своєчасне надання інформації про накопичене споживання, виражене в обсязі або в тій валюті, в якій абонент послуг роумінгу отримує рахунок за регульовані послуги передачі даних у роумінгу, і яка гарантує, що без прямої згоди абонента накопичені витрати на регульовані послуги передачі даних у роумінгу протягом певного періоду користування, за винятком MMS-повідомлень, плата за які нараховується за одиницю, не перевищуватимуть певної межі у фінансовому еквіваленті.»;

(d) у параграфі 6 перший підпараграф викласти у такій редакції:

«6. Ця стаття, за винятком параграфу 5, другого підпараграфу параграфу 2 та параграфу 2а, і з урахуванням другого і третього підпараграфів цього параграфу, застосовується також до послуг передачі даних у роумінгу, якими користуються абоненти послуг роумінгу під час подорожей за межі Союзу і які надає надавач послуг роумінгу.».

(9) Внести до статті 16 такі зміни:

(а) параграф 1 доповнити підпараграфом такого змісту:

«Національні регуляторні органи повинні здійснювати суворий моніторинг і нагляд за надавачами послуг роумінгу, які користуються статтями 6b, 6с і 6е(3).»;

(b) параграф 2 викласти у такій редакції:

«2. Національні регуляторні органи повинні забезпечувати, щоб актуалізована інформація про застосування цього Регламенту, зокрема, статей 6а, 6b, 6с, 6е, 7, 9 і 12, була загальнодоступною таким чином, що дає можливість заінтересованим сторонам мати зручний доступ до неї.».

(10) Статтю 19 викласти у такій редакції:

«Стаття 19

Огляд

1. До 29 листопада 2015 року Комісія повинна ініціювати огляд гуртового ринку послуг роумінгу з метою оцінювання заходів, необхідних для скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу до 15 червня 2017 року. Комісія повинна перевірити, *між іншим*, ступінь конкуренції на національних гуртових ринках і, зокрема, оцінити рівень понесених гуртових витрат і застосованих гуртових тарифів, а також конкурентну ситуацію операторів з обмеженим географічним охопленням, у тому числі впливи комерційних угод на конкуренцію, а також здатність операторів користуватися перевагами економії на масштабах. Комісія повинна також оцінити зміни стану конкуренції на ринках роздрібних послуг роумінгу і будь-які помітні ризики викривлення конкуренції та інвестиційних стимулів на внутрішньому ринку і ринках відвідуваних країн. Оцінюючи заходи, необхідні для скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу, Комісія повинна враховувати необхідність забезпечити, щоб оператори мереж відвідуваних країн могли відшкодувати всі витрати на надання регульованих гуртових послуг роумінгу, у тому числі спільні та загальні витрати. Комісія також повинна враховувати необхідність запобігати постійному роумінгу або аномальному використанню або зловживанню доступом до гуртових послуг роумінгу для цілей, інших ніж надання регульованих послуг роумінгу абонентам надавачів послуг роумінгу, у той час коли останні періодично подорожують у межах Союзу.

2. До 15 червня 2016 року Комісія повинна представити Європейському Парламенту і Раді доповідь про результати огляду, зазначеного в параграфі 1.

Згадана доповідь повинна супроводжуватися відповідною законодавчою пропозицією, підготовці якої передувало громадське обговорення, для внесення змін до гуртових тарифів на регульовані послуги роумінгу, встановлених у цьому Регламенті, або вирішення іншим чином проблем, виявлених на гуртовому рівні, з метою скасування надбавок на роздрібні послуги роумінгу до 15 червня 2017 року.

3. Крім того, Комісія надає звіт Європейському Парламенту і Раді кожні два роки після представлення доповіді, зазначеної в параграфі 2. Кожний звіт повинен включати, *між іншим*, оцінку:

(а) доступності і якості послуг, у тому числі тих, які є альтернативою регульованим роздрібним послугам голосового зв'язку, передачі SMS і даних у роумінгу, зокрема, з огляду на технологічні розробки;

(б) ступеня конкуренції як на роздрібних, так і на гуртових ринках роумінгу, зокрема, конкурентної ситуації серед малих, незалежних або нових операторів, у тому числі конкурентних наслідків комерційних угод і ступеня взаємозв'язку між операторами;

(с) якою мірою реалізація структурних заходів, передбачених у статтях 3 і 4, дала результати у розвитку конкуренції на внутрішньому ринку регульованих послуг роумінгу.

4. Щоб оцінити зміни стану конкуренції на ринках роумінгу в масштабах всього Союзу BEREC регулярно збирає дані національних регуляторних органів про розвиток роздрібних і гуртових тарифів на регульовані послуги голосового зв'язку, передачі SMS і даних у роумінгу. Такі дані повідомляють Комісії принаймні двічі на рік. Комісія їх оприлюднює.

На основі зібраних даних, BEREC також регулярно звітує про розвиток моделей ціноутворення і споживання в державах-членах як для внутрішніх послуг, так і для послуг роумінгу та про зміни фактичних гуртових тарифних ставок на послуги роумінгу для незбалансованого трафіку між надавачами послуг роумінгу.

BEREC також щорічно збирає інформацію від національних регуляторних органів щодо

прозорості та порівнюваності різних тарифів, що їх оператори пропонують своїм абонентам. Комісія оприлюднює ці дані та висновки.»

Стаття 8

Зміни і доповнення до Директиви 2002/22/ЄС

У статті 1 Директиви 2002/22/ЄС параграф 3 викласти у такій редакції:

«3. Національні інструменти, що стосуються доступу кінцевих користувачів до послуг та програм або користування ними через мережі електронного зв'язку, повинні поважати фундаментальні права та свободи фізичних осіб, у тому числі щодо приватності та належної правової процедури, як це визначено в статті 6 Європейської конвенції про захист прав і фундаментальних свобод людини.»

Стаття 9

Перегляд

До 30 квітня 2019 року і кожні чотири роки після цієї дати, Комісія повинна переглядати статті 3, 4, 5 і 6 та представляти доповідь Європейському Парламенту і Раді про такий перегляд, супроводжувану, якщо необхідно, відповідними пропозиціями з метою внесення змін і доповнень до цього Регламенту.

Стаття 10

Набуття чинності та перехідні положення

1. Цей Регламент набуває чинності на третій день після його публікації в Офіційному віснику Європейського Союзу.

2. Він застосовується з 30 квітня 2016 року, за винятком такого:

(а) У випадку, якщо законодавчий акт, який повинен бути ухвалений згідно з пропозицією, зазначеною в статті 19(2) Регламенту (ЄС) № 531/2012, буде застосовним станом на 15 червня 2017 року, пункт 5 статті 7 цього Регламенту, що стосується статей 6а–6d Регламенту (ЄС) № 531/2012, пункти 7(a)–(c) статті 7 цього Регламенту та пункти 8(a), (b) і (d) статті 7 цього Регламенту застосовуються, починаючи з тієї дати.

У випадку, якщо згаданий законодавчий акт не буде застосовним станом на 15 червня 2017 року, пункт 5 статті 7 цього Регламенту, що стосується статті 6f Регламенту (ЄС) № 531/2012, продовжує застосовуватися, доки згаданий законодавчий акт не стане застосовним.

У випадку, якщо згаданий законодавчий акт стане застосовним після 15 червня 2017 року, пункт 5 статті 7 цього Регламенту, що стосується статей 6а–6d Регламенту (ЄС) № 531/2012, пункти 7(a)–(c) статті 7 цього Регламенту та пункти 8(a), (b) і (d) статті 7 застосовуються з дати застосування згаданого законодавчого акта;

(b) надання Комісії виконавчих повноважень згідно пункту 4(c) статті 7 цього Регламенту та пункту 5 статті 7 цього Регламенту, що стосуються статей 6d та 6e(2) Регламенту (ЄС) № 531/2012, застосовується з 29 листопада 2015 року;

(c) стаття 5(3) застосовується з 29 листопада 2015 року;

(d) пункт 10 статті 7 цього Регламенту застосовується з 29 листопада 2015 року.

3. Держави-члени можуть до 31 грудня 2016 року залишати чинними національні інструменти, у тому числі схеми саморегулювання, запроваджені до 29 листопада 2015 року, які не відповідають вимогам статті 3(2) або (3). Відповідні держави-члени повинні нотифікувати Комісії такі інструменти до 30 квітня 2016 року.

4. Положення Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 1203/2012 ⁽¹⁾, які стосуються технічної модальності впровадження доступу до послуг передачі локальних даних у роумінгу в мережі відвідуючої країни, продовжують застосовуватись для цілей окремого продажу регульованих роздрібних послуг передачі даних у роумінгу до ухвалення імплементційного акта, зазначеного в пункті 4(с) статті 7 цього Регламенту.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

Вчинено у Страсбурзі 25 листопада 2015 року.

За Європейський Парламент

Президент

M. SCHULZ

За Раду

Президент

N. SCHMIT

⁽¹⁾ Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 1203/2012 від 14 грудня 2012 року про окремий продаж регульованих роздрібних послуг роумінгу в межах Союзу (ОВ L 347, 15.12.2012, с. 1).